

[Landbrugsministeren.]

villie overfor det foreliggende Lovforslag. Jeg tror nok, at samtlige Ordførere udtalte, at det ikke var med Begejstring, de modtog dette Forslag, og det forlanger jeg heller ikke. Jeg kan ogsaa godt tilføje, at det har heller ikke været med Begejstring, jeg har fremsat et saadant Lovforslag, men naar man fra alle Sider kræver, at der skal ske Beparelser paa Budgetterne, og der ogsaa paa Landbrugsministeriets Budget er foreslaaet Beparelser paa mange Bevillinger, har jeg for mit Vedkommende ment, at det ikke var rigtigt at unddrage denne Bevilling fra lignende Beparelser, som har fundet Sted paa andre. Jeg har ogsaa det Indtryk, at det var den samme Betragtning, de ærede Ordførere gjorde gældende, og at de vel kunde tænke sig at gaa med ind i en Forhandling om en Beparelse paa dette Omraade.

Det blev af forskellige Ordførere nævnt, at Bevillingen til Hesteavl var sat ned fra 40 000 Kr. til 22 000 Kr., og det blev af Venstres Ordfører nævnt, at Bevillingen blev nedsat fra i alt 500 000 Kr. med 59 000 Kr. Det er ikke helt rigtigt, hverken hvad angaar de 40 000 Kr. til Hesteavlen eller de 500 000 Kr. i alt. Det er nok rigtigt, hvis man holder sig til Loven, men hvis man holder sig til de reelle Udgifter, er det ikke rigtigt, idet det allerede i Samlingen 1928—29 blev vedtaget, at der paa Finansloven kun skulde opføres en Bevilling paa 30 000 Kr. til Hesteavlsforeningerne, skønt der i Loven staar, at det skal være en Bevilling paa 40 000 Kr. Det blev enstemmigt vedtaget af Rigsdagen, og det er fortsat paa de senere Aars Finanslove, idet Bevillingen til Hesteavlsforeninger kun er sat til 30 000 Kr. Det er gjort, fordi det viste sig, at Bevillingen paa de 40 000 Kr. ikke tilnærmelsesvis blev opbrugt, og der ikke var nogen Udsigt til, at den vilde blive opbrugt. Forholdet er jo ogsaa det, at ifølge sidste Aars Regnskab er der kun brugt et Beløb af godt 25 000 Kr. Derfor har jeg ogsaa fundet det rigtigt at nedsætte Beløbet til 22 000 Kr., hvilket jo kan synes voldsomt, naar man holder sig til de 40 000 Kr., men ikke er saa slemt, naar man ser paa, hvad der virkelig er brugt i de sidste Aar.

Det ærede Medlem Hr. Raunkjær udtalte, at han var noget betænkelig ved, at man her gik til en Nedsættelse paa 10 pCt. Det havde jeg ikke ventet af det ærede Medlem, thi saa vidt jeg husker, var det ærede Medlem med til de jydsk Landboforeningers Delegeretmøde i Aarhus, hvor

det enstemmigt blev vedtaget af de jydsk Landboforeninger at kræve, at man skulde nedsætte samtlige Bevillinger baade paa Statens, Amternes og Kommunernes Budgetter med 33 pCt. Jeg kan derfor ikke rigtig forstaa, at det ærede Medlem her paa Venstres Vegne, det Venstre, som dog har en ikke ringe Tilknytning til de jydsk Landboforeninger, staar op og protesterer imod, at man paa dette Punkt nedsætter Bevillingerne med 10 pCt., naar de i Jylland for ganske kort Tid siden har krævet en gennemsnitlig Nedsættelse paa 33 pCt. Jeg havde derfor ventet at faa fuld Tilslutning til Nedsættelsen paa de 10 pCt., men jeg havde naturligvis ikke ventet, at man vilde acceptere det paa den Maade, jeg havde foreslaaet det, men at man selvfølgelig vilde have det forandret paa visse Punkter, have taget nogle flere Procent nogle Steder og færre paa andre Steder. Jeg var naturligvis klar over, at saaledes som jeg forelagde det, vilde det ikke blive gennemført, men jeg havde dog ikke tænkt, at man vilde have protesteret mod en gennemsnitlig Nedsættelse paa 10 pCt.

Det ærede Medlem sagde, at disse Bevillinger havde været af afgørende Betydning for Husdyrbruget her i Landet. Det er jeg ikke uenig med det ærede Medlem i, men jeg tror ogsaa, man kan tilføje, at saadanne Bevillinger er af størst Betydning, naar Arbejdet paabegyndes. Det er naturligt, at efterhaanden som Arbejdet skrider frem og vinder Tilslutning og Anerkendelse fra Befolkningen og Erhvervene, vil Nødvendigheden af saa store Bevillinger ikke være saa stærk, som den er i Begyndelsen, hvor det gælder om at skaffe Arbejdet Fremgang.

Det ærede Medlem Hr. Raunkjær udtalte dernæst, at han fandt det urimeligt at nedsætte de Bevillinger, der ikke var opbrugt, mere end de andre Bevillinger, og det ærede Medlem gik endog saa vidt som at sige, at han kunde tænke sig, at man gjorde det modsatte. Det vil jeg nu alligevel mene vilde være forkert. Naar man ser paa de forskellige Bevillinger, der er blevet opbrugt Aar efter Aar, tror jeg ikke, man kan sige, at Foreningerne har gjort det for paa den Maade at søge at udnytte enhver Skilling, som Staten yder til disse Formaal, men det er gjort, fordi det Arbejde, som her har faaet Støtte, er et Arbejde, der har vundet saa stor Tilslutning, at man af den Grund har opbrugt Bevillingerne. Paa de Omraader, hvor Bevillingerne ikke er opbrugt, kan man ikke sige, de har været mere sparsommelige